

במדינה

העם

הפלסטינאים

מגיבים

הכל התחבר יחד השבוע — ובמרכז עמד עתידם של השטחים המוחזקים.

בתחילה החלו ההפגנות בעזה ובערי הגב. יום אחרי יום נאלצו שילטונות הביטחון להפעיל כוח כדי לפזר ההפגנות תלמידות בירושלים המזרחית, רמאללה, שכם, אל-בירה ועזה.

צירוף זה היה חכרתקדים ברציפותו ובימימיו — ולכן היו האחראים למדיניות השטחים מוכרחים לחפש הסבר. כאילו על פי סימן מוסכם, החלו גדולים כקקסנים מדברים על תריסר סיבות וגורמים — ש"הצטיינו כולם בכך שהם גורמים מישניים. הצביעו על מצבם הכלכלי החמור של תושבי עזה, על הסתה של שידורים מבחוק, על איגרות של המלך חוסיין ופניית ממשלת עמאן למועצת הביטחון.

איש לא העז להביט ישר באמת ולומר: זוהי תגובתם המאורגנת של הפלסטינאים, החוששים שגורלם עומד להיות מוכרע בלעדיהם. כי בשבוע זה היו עיתוני העולם מלאים הכרזות ומפית ישראליות, שדיברו על סיפוח רצועת עזה כולה ואזורים גדולים מהגדה המערבית. ובמקביל — נכונותו של הנשיא ניקסון לחפש הסדר בחיאום עם יתר שלוש המעצמות. איזה מין הסדר יהיה זה? האם ישאל משהו את פי הפלסטינאים?

האפשרות הועלתה בצורה תמציתית על ידי עיתונאי אמריקאי שכתב: "הפלסטינאים דופקים על דלת ההיסטוריה ואי אפשר להתעלם מן הרעש".

תביעות למיקוח. הסערה השנייה, הקשורה עם עתיד השטחים, היתה פנימית ישראלית. ראיון שהעניק לוי אשכול לניו יורק יצר בן-לילה משבר ממשלתי חמור ביותר (ראה עמוד 15).

ייתכן, שלא הושמעו הכרזות אלה לפני כחצי שנה, היתה תגובת חסידי הסיפוח מתונה יותר. ולא רק מכיוון שבינתיים התקרב מועד הבחירות לכנסת. אלא מפני שבינתיים חל שינוי מהותי בזירה הבינלאומית.

האפשרות של כפיית הסדר עלידי ארבעת המעצמות — על אף ההסברה המגומגמת וההזיות הילדותיות של אבא אבן וישראל גלילי — נעשתה למוחשית ביותר.

מול אפשרות זו, לבשה הצהרתו של אשכול משמעות של קביעת עמדה ראשונית למשאומתן — גם אם לא ישיר. היתה זו הגדרת התביעות הראשוניות, שעליהן יש להיאבק עם נציגי ארבעת הגדולים — ויש מהן, יש להניח, תיאלץ ממשלת ישראל ל-סגת.

ארץ ישראל

גל

של אש

אש המרי אחזה השבוע בכל רחבי השטחים המוחזקים. מאז הפגנת הנשים ברפיח לפני חודש, שפורה בכוח ונהרגו בה שתי מפגינות, הגיבו תושבי הערים ברצועת עזה ובגדה המערבית כבתגובת שרשרת.

תחילה באה שביית-השבת של הנשים בכנסית-הקבר בירושלים העתיקה. אחריה פרצו התלמידות בעזה. משם השתלחה האש לכל הכיוונים. היתה לה צורה אחידה: הפגנות תלמידים, בעיקר של נערות; שביית מיסחר כמו זו הנמשכת בשכם זה שבוע ימים, רגימת מכוניות צבא ומשטרה באבנים, והסתה סיסמאות פרובוקטיביות באוזני ישראלים.

יתכן ולשמעות שפשוטו ברחוב הערבי, כאילו נהרגו ברפיח עשרות נשים ועשרות ילדות ערביות נוספות נהרגו בעת פיזור ההפגנות בעזה, היתה השפעה מתסיסה.

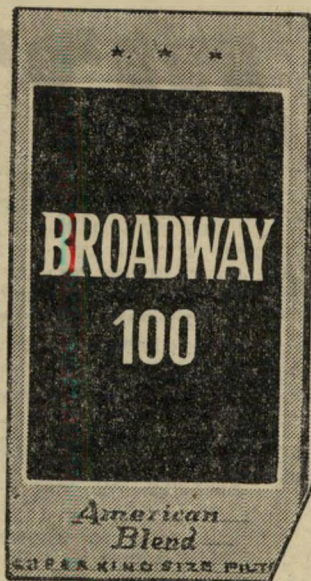
לכל ההפגנות והשביתות שנערכו עד כה בשטחים המוחזקים היו מטרת מוגדרת. לשרשרת המרי היתה הפעם מטרה ברורה:

(המשך בעמוד 14)

ה"מיני" וה"מקסי"

"מיני" השמלה —
"מקסי" הסיגריה
בארץ 100 מ"מ,
"סופר קינג-סייז"
תערובת אמריקאית
20 סיגריות ל"י 1.50
קנה! נסה! ותהנה!

BROADWAY 100

תוצרת דובק - ערבות לטוב!

מוסד ד. יעקב